

dige Punkter, som vise, hvorlidt den ærede Kirke- og Underviisningsminister virkelig er istand til at opfatte de forskjellige, vanskelige Sider ved dette Spørgsmaal. Der er ikke nogetsomhelst Stridende mod Folketirkens Orden heri, at der bygges et Capel, hvori der prædikes og synges Psalmer; det er tilladt for Enhver indenfor Folketirkens Omraade. Men hvad kunde der derimod være Tale om som stridende mod Folketirkens Orden? Der kunde være Tale om forskjellige Ting, saafom at foretage Bielse, Bærnedaa, forvalte Sacramenterne og desl. Dersom noget Saadant var skeet ved det nye Capels Indvielse, vilde der kunne indtræde Spørgsmaal om, at Folketirkens Orden var brudt, men det at samles til Prædiksen og Psalmevang er i Virkelighed frit tilladt indenfor Folketirken, og det er en overordentlig beklagelig Bildfarelse, at den, der er sat til Folketirkens øverste Styre, troer, at man ved at bygge en saadan Kirke for sig selv udstiller sig fra Folketirken.

Det forekommer mig, at den høitærede Kirke- og Underviisningsminister ved det Skridt, hvortil der idag er sigtet, og ved de Udtalelser, han har ladet falde, har vilst en høist mærkbarlig Uklarhed med Hensyn til sin hele Stilling. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalene om Kirkeforfatningen og Rigsdagens Stilling til denne; jeg skal kun holde mig til den ærede Minister, og jeg skal da bemærke, at han maa vel hufte paa, at der ikke for hans Vedkommende kræves nogetsomhelst Stygge af Confession. Kongen skal være Lutheraner, men hans Minister for Kirke og Underviisningsvæsenet kan være Jøde, Mormon, Muhamedaner, eller hvad det skal være; der stilles ikke nogetsomhelst Forbring til ham i saa Henseende. Hvad har da Cultusministeren at værge for? Han har udelukkende at værge for Sagttagelsen af de Sider af Folketirkens hele Liv, som høre Staten til; men det er ikke at værge for disse, naar man optræder paa den Maade, som skeet er ligeoverfor de omtalte tre Præster, thi der ved indblandes der paa en høist utilbørlig Maade noget aldeles Politisk i det, som hører Folketirken til. Politikeren Birkedal, som har holdt den Tale, hvorfor han blev affædiget, er een Mand, og den Birkedal, som efter at

være affædiget af Folketirkens Tjeneste, har aabnet et Capel i Nyslinge og prædiker der, er en ganske anden Mand; men det er netop det Uheldige, at den høitærede Minister bestandig har seet hin Birkedal i ham. Derfor er han bleven saa irriteret ved at see, at der er Præster i Folketirken, som sympathisere med Birkedal paa et religiøst Omraade, at Stemmningen er løben af med ham, og han er derved kommen til at foretage Noget, som — jeg tager ikke i Betænkning at sige det, og jeg troer jeg kan tilføje, at jeg ikke her optræder partiff som sympathiserende med den særlige kirkelige Retning, hvorom der er Tale, — for mig staaer som et af de groveste Overgreb, der siden Indførelsen af vor frie Forfatning er skeet fra Cultusministerens Side; det vidner om en Opfattelse af Ministeriets Myndighed ligeoverfor Embedsmænd, der kan føre til og maaskee har ført til høist beklagelige Conseqventer. — Der er under denne Debat kommet et Punkt frem, som jeg endnu skal tillade mig at berøre. Medens den kirkelige Bevægelse, der blev fremkaldt ved Regjeringens ukloge Affædigelse af den paagjældende Præst, i Begyndelsen antog den Form, at man pukkede paa sin Ret til at udtræde af Folketirken og lod Trubfeler falde derom, har det glædet mig meget at see, at man nu er kommen til det Modsatte, idet man nu meget inderligt, varmt og hjærligt beder om at maatte blive i Folketirken; jeg haaber derfor, at den anden Trubfel, som er bleven udtalt, og det paa en dobbelt Maade, maa faae den samme Bending. Der er blevet omdeelt til os et trykt Andragende fra de Folk, som høre til Frimenigheden i Nyslinge, og deri forekommer en Ytring, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod) idag gjentog med omtrent de samme Ord. Den gaaer ud paa, at, skjøndt man ikke vil true, maa man dog gjøre opmærksom paa, at man, dersom et Lovforslag som dette ikke gik igjennem, kunde see sig foranlediget til at foretage forskjellige Skridt s. Ex. Præsteordination, og skjøndt den enkelte paagjældende Mand for sit Vedkommende nok tør love ikke at ville vie Andre til Præster end theologiske Candidater, kan han dog ikke indstaae for Fremtiden. Denne Trubfel — jeg